Svar på frågor i Interpellation av Veronica Kallander (V) ang. avgiftsbeläggningen på hjälpmedel.

Veronica Kallander har ställt följande frågor till mig:

- Hur många år är avskrivningstiden för regionen på inköp av el-hjälpmedel?

- Är det rimligt att den enskilde användaren ska betala samma avgift för ett helt nytt hjälpmedel, som för ett som är 10-15 år gammalt?

- Är det rimligt att regionen fortsätter ta ut avgift av den enskilda långt efter att kostnaden skrivits av i regionens budget?

- Har regionstyret övervägt möjligheten, efter en vinst på nära 6 miljarder kronor år 2020, att avskaffa avgiftsbeläggningen på hjälpmedel och återinföra högkostnadsskyddet?

Hjälpmedel hanteras av hjälpmedelscentralerna som hyr ut hjälpmedel till regionen under den tid som hjälpmedlet är förskrivet till en hjälpmedelsanvändare. Regionen betalar en dygnshyra för de hjälpmedel som klassas som hyreshjälpmedel, där eldrivna rullstolar och arm- och benträna re ingår. Det finns i dagsläget ingen avskrivningstid för dessa hjälpmedel utan hyreskostnaden är en del av regionens ersättningssystem till hjälpmedelsverksamheterna. Avgiften avser en egenavgift för ett funktionellt fullgott hjälpmedel oavsett hjälpmedlets ålder.

Regionen betalar hyran till hjälpmedelsverksamheterna så länge ett hjälpmedel används av en brukare, då hjälpmedlet är behäftat med en kostnad för till exempel service och reparationer. Egenavgiften avser således inte en avbetalning för hjälpmedlet. I sammanhanget går det att konstatera att den totala hjälpmedelsbudgeten uppgår till drygt 2 miljarder kroner 2020.

Hälso- och sjukvårdsnämnden beslutade i mars (HSN 2020-0197) om inriktning för arbetet med att säkerställa en ekonomi i balans. Inriktningen innebär att hälso- och sjukvården ska moderniseras i syfte att uppnå en effektiv vårdstruktur, ett ökat fokus på kostnadskontroll samt en fördjupad strategi i syfte att uppnå hållbar utveckling. Region Stockholm står inför ett ansträngt ekonomiskt läge. Kompensation från regeringen för intäktsbortfallet i kollektivtrafiken svarar bara upp för en bråkdel av förlusten. Prioriteringar och besparingar på flera områden kommer att behövas för att hantera situationen och börja beta av den stora vårdskuld som har byggts upp. På sikt handlar det om att säkra sjukvården framöver, även i kriser och lågkonjunktur.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.